

Prosinec 1941 nepřestával být nadále bohatý na zajímavé události. Škpt.Morávek se marně pomocí radiostanice pokoušel informovat Londýn o kurýrní zásilce, kterou odeslal pomocí paní Boženy Pešlové. Ta se měla prostřednictvím zaměstnance americké ambasády dostat ke gen.Ingrovi. Celá akce, do níž byl zasvěcen z ON gen.Homola, kpt.Zatřepálek a pokladník ON plk.Srstka, který na tuto akci uvolnil deset tisíc korun, bohužel nevyšla. Třetí říše vyhlásila po boku Japonska Spojeným státům 11.12.1941 válku a písemnosti ničené zaměstnancem americké ambasády v Berlíně obsahovaly i Morávkovu zásilku dokumentů.

Škpt.Morávek se snažil bezvysledně navázat radiotelegrafické spojení již od října 1941 po zániku jinonické SPARTY. Avšak veškeré pokusy byly bezvysledné. Jeho vysílačka byla slabá, pokud Londýn něco zachytil, byly to jen torza z depeší. Koncepty těchto depeší přečkaly válku a tak si můžeme, alespoň částečně udělat obrázek o stavu odbojového hnutí v Protektorátu od října 1941 do prosince 1942.

18.12.1942 zatkli v kancelářích Husova fondu v Jungmannově ulici Morávkova blízkého spolupracovníka, který vystupoval po šifrou ,,65,,

Tento muž udal mezi jiným dvacet bytů v Praze, jež sloužily jako úkryty pro ilegální československou špionážní organizaci, jak uvedl kriminální komisař Schultze ve svém hlášení.

Josef Chalupský i Alfred Scharf téměř shodně vypověděli po válce, že první záchytné body o Zrádci X získalo kontrašpionážní oddělení výsledkem muže pod šifrou 65. Podle jejich výpovědí se jednalo se o Morávkova blízkého spolupracovníka.

Tomuto tajemníkovi se prý Morávek se vším svěřoval, kde prý se s Reném schází, jaký že má byt, že je

ženat a bezdětný, že má v bytě telefon aj. Pravé jméno však nevěděl.

Zajímal nás fakt, proč je jak v dokumentech, tak v literatuře uveden onen muž pouze pod šifrou 65.

Kdo byl onen neznámý Morávkův důvěrník a proč není jmenován? Jediným vodítkem pro nás byl seznam osob popravených během II. stanného práva na Kobyliské střelnici v Praze. Jisté indicie naznačují, že v ten samý den, byly popraveny osoby, které se vzájemně provázaly svou odbojovou činností.

Tak tomu bylo i během popravy 30.6.1942. V ten den byl popraven mimo jiné pplk.Mašín, plk.Churavý, Václav Řehák, Josef Líkař, Břetislav Schweizar, Jiří Zeman, Karel Šváb a několik dalších blízkých spolupracovníků Tří králů.

Mezi těmito popravenými jsme narazili i na tajemníka Husova fondu v likvidaci **Josefa Peleje nar.17.10.1908 v obci Nevcehle, okr.Dačice, bytem Praha, Vršovice, Brožíkova 36.**

Zda je skutečně popravený tajemník Husova fondu v likvidaci Josef Pelej totožný s mužem pod šifrou 65, prozatím s jistotou tvrdit nemůžeme a budeme se tímto kryptogramem dále zabývat. Je to pouze jedna z možností, jak muži pod šifrou 65 dát jméno.

Úspěšný, z pohledu gestapa, byl i následující den 19.12.1942, kdy gestapo na místě vyzrazené schůzky před kavárnou Daliborka zatklo pokladníka Obrany národa plk.Josefa Srstku. A byl to právě peněžní deník pokladníka ON, který přivedl opět o něco blíže gestapo na stopu Paula Thümmela.

Plk.Srstka v deníku zaznamenával všechny příjmy a vydání vojenského odboje. Finanční částky byly zapsány pod fingovanými jmény, nicméně během vyšetřování vyšlo najevo, že asi

v listopadu 1941 předal Srstka Morávkovi z Homolova příkazu dalších sto tisíc korun, které byly určeny pro FRANTU, jenž podle Homolova sdělení pracoval pro českou věc již od roku 1938.

Gestapo na základě informací získaných od „65“, obsadilo většinu vyzrazených bytů a v sobotu 20.12.1941 došlo k známé přestřelce v bytě manželů Schmiedlových v Karlově ulici 25.

Plk. Srstka po zatčení

Ten den Wilhelm Schultze učinil se svými muži pokus o zatčení škpt.Morávka, jehož výsledkem byli tři zranění zaměstnanci gestapa Dittmar Bingel, Alfred Jäger a Willy Linger.

Škpt.Morávek vyvázl z nastražené pasti pouze s lehkým škrábnutím kulkou na noze. Díky své statečnosti sice unikl zatčení, ale v bytě byl nucen zanechat vysílačku, výbušniny a různé poznámky. K tomuto tématu se ještě blíže vrátíme v dalším článku...

Několik poválečných dokumentů se snaží přenést vinu za prozrazení plk.Srstky a škpt.Morávka v prosinci 1941 směrem na plk.Churavého.

Nakolik jsou tato tvrzení pravdivá, zůstává otázkou.

Je nutné si uvědomit, že plk.Churavý byl zatčen v říjnu a vydržel první výslechy, které vedl komisař Fleischer. V listopadu mu byl ukázán Paul Thümmel, kterého svou výpovědí, že jej nepoznává, de facto zachránil.

(těžko uvěřit, že by si muže, který převezme peníze a podepíše směnku a kterého si chce osobně prohlédnout, nezapamatoval). V prosinci mu komisař Schultze slíbil obnovu procesu, neboť Churavý byl již v létě 1940 odsouzen k trestu smrti za zpronevěru a špionáž, ovšem ani tato nucená ochota ke spolupráci nevedla komisaře Schultze ke kýženému výsledku.

Plk.Srstka byl sice zatčen před kavárnou Daliborka, kterou ke svým schůzkám využíval do svého zatčení

i plk.Churavý, ovšem jaký mohl mít plk.Churavý přehled o aktivitách a bytech plk.Srstky a škpt.Morávka v prosinci 1941, na to zatím neznáme odpověď. Jisté je pouze to, že v několika depeších byl škpt.Morávkem označen za zdroj ohrožení Paula Thümmela.

Po neúspěšných pokusech o znovu navázání telegrafického spojení se plk.Moravec snažil od října 1941 proniknout ke škpt.Morávkovi pomocí švédské zpravodajské expozitury Vladimíra Vaňka., který získal do svých služeb příležitostného kurýra obchodnici Marii Kockum.Ta převzala mikrofilmy na nichž byl zaznamenán důležitý vzkaz od gen.Ingra adresovaný plk.Churavému, škpt.Morávkovi nebo jinému členu DOMU, nová šifrovací hesla pro radiotelegrafické spojení a žádost o sdělení podstatných událostí z domova.

Marie Kockum v Praze vzkaz pomocí prostředníka úspěšně předala na adresu filatelistického obchodu Břetislava Schweizara o které se vědělo z radiodepeší, že funguje jako Morávkova zpravodajská přepážka a od října 1941 běžící akce se k svému závěru dostala teprve až v polovině prosince 1941. Shodou okolností v době největšího zatýkání. Zřejmě proto také očekávanou odpověď zpět nedostala. Schweizerovi ji pouze vzkázali, že mají obavy, že se s ní něco stane a nic jí zpět nedají.

Škpt.Morávek, který se po přestřelce v Karlově 25 již téměř definitivně odpoutal od ohrožené sítě Obrany národa, v tu dobu kontaktoval prozatím nezasažené ilegální organizace Kapitán Nemo, /Karel Nejedlý/ a několik bývalých příslušníků původní skupiny pplk.Mašina. Nové ilegální byty získal u Ajšmanových v Horní

Liboci, u Kosíků ve Vokovicích a Lídy Hajné na Smíchově.

situace v jaké se nacházel nám nastíní koncept depeše z prosince 1941

Silný, Zaměření Buka osudné pro celou síť. Přenášení mlátičky z bytu do bytu mělo po zatčení jeho lidí za následek razii v prozrazených bytech a zatčení mnoha osob...majora Jedličky (RUDI), jenž prozradil svou schůzku s Vlkem.Vlk vyčihán a zatčen.Držel se dosti dlouho, pak za příslib života v koncentráku, prozradil vše, co věděl. Jeho i Rudiho žena získány gestapem. Pozatýkán celý Úvod, zabaven archiv, kartotéka zrádců i všechny peníze. Roudný, Dub zatčení nedávno. Buk se nervově zhroutil, skrývá se na venkově. Začátkem října předal mi přiloženou depeši o skokanu. Neznám heslo ani obsah. Záloha, kterou jsem měl tvořit, shořela zradou Jedličky, jemuž jsem z rozkazu Vlka předal jednoho ze svých telegrafistů. Byli zatčeni. Prozrazeny moje volací znaky. Bukovi pak zabaven kód i Váš nový, dodaný skokanem. Nemaje telegrafistu, snažil jsem se vysílat sám. Dub však zakázal navázat. Uprosil jsem ho konečně v zájmu René, po němž se horečně pátralo. Vlkem imperativně vynucené seznámení s ním korunou celé katastrofy. Volání v rozhlase nutné. Neotálejte, prosím. Marné volání znaku 12, k němuž jste ztratili důvěru, mne přimělo volat SOS. Ozvali jste se v pátek 20.12., v sobotu však pro mne přišlo devět pochopů. Vystřílel jsem se na svobodu. Šest stůně. Je ticho. Co je se Skočdopolem nevím. Byl jsem po pádu Pobery vytlačen nepřízní Vlka neb Sama z práce, do ničeho nezasvěcován, s odůvodněním ohrožení mé osoby a nebezpečím prozrazení v pádu zatčení. Prý jste nařídili? Od ztráty stanice v červnu nedostal jsem číst vaše vzkazy. Čtení neslouží prý k ukojení zvědavosti jedinců. Nemáte-li hesel k deš.odeslaných dep.sdělím vám je. Váš vzkaz došel poštou s omluvou, že odpověď zpět nemožná. Znam Skočdopole osobně.

Mohu hledat, není-li zatčen i s bratrem.

Jediným prosincovým úspěchem Moravcova II.oddělení MNO, tak byl 28.12.1941 uskutečněný výsadek paraskupiny Silver A a jeho pozdější navázání kontaktu se škpt. Morávkem v polovině března 1942 pomocí manželky generála Bočka, paní Zdeňky Bočkové.

Definitivní konec všem nadějím udělal závěr roku, kdy na prozrazené schůzce poblíž náměstí Jiřího z Poděbrad padl 31.12.1941 do rukou gestapa poslední velitel Obrany národa gen.Homola.

Morávkova vysílačka do prázdna oznamovala...Právě zatčen DUB a poslední dva vojáci. Osiřel jsem se svými telegrafisty a EVOU, jejíž situace je vážná. Zabaveny poslední peníze.Pomozte, můžete-li, jinak nemohu dál. Prosím varujte v rozhlase...RENÉ, bleibe jetzt, wo du bist fahre nicht zum OTA. RENÉ zůstaň kde jsi, nejezdi za OTOU

Proč chtěl varoval škpt.Morávek Paula Thümmela pomocí rádia se můžeme jen domnívat. V tu dobu Thümmel po svém prvním zatčení pobýval v Sasku. Jedním z důvodů mohlo být také rozsáhlé zatýkání v řadách domácího odboje s tím, že jakýkoli kontakt s Morávkem na nějakém domluveném místě, kam by se případně Thümmel dostavil, může být pro oba nebezpečný.

Paul Thümmel měl tou dobou již sám se sebou také dost starostí, neboť kriminální komisař Schultze pomalu zatahoval smyčku. Mjr.Erget pokračoval v dešifrování radiodepeší z roku 1941 a jejich obsah Thümmelovi výrazně přitěžoval, pokladní deník s pečlivě vedenými záznamy pokladníka ON plk.Srstky a údaj, že v listopadu 1941 předal Srstka Morávkovi peníze pro Frantu, jenž pracoval pro českou věc již od roku 1938 byl také nesporným důkazem.

Postupným a efektivním zpětným vyšetřováním se gestapo dostalo na stopu prodeje některých německých zpravodajských dokumentů z roku 1932 československé zpravodajské službě, také k zpětnému prověřování dokumentů zabavených u haagské expozitury Libuše, kde se dozvědělo, že za československými důstojníky do Haagu dojížděl jistý vysoce exponovaný Němec či agent. Vyhodnocením těchto dokumentů, spolu s konfrontací Thümmela s bývalými československými zpravodajskými důstojníky škpt.Bosákem a mjr.Dítětem, při kterém Thümmel viditelně znervózněl, to vše stačilo kriminálnímu komisaři Schultzemu, aby 22.2.1942 pozval Paula Thümmela za účelem služebního jednání do své kanceláře, kde jej nechal nenápadně zatknout a převést do venkovské služebny gestapa na Kladně.

Již po dvou dnech výsledků se Thümmel přiznal, že bez vědomí nadřízené vojenské služebny udržoval od roku 1933/34 kontakty s československými zpravodajskými orgány a v noci z 26 na 27.2.1942 učinil plné doznání, kdy potvrdil svou totožnost se zrádцем RENÉ a začal vypovídat o své spolupráci s plk.Moravcem.

Kriminální komisař Schultze ve svém hlášení mimo jiné uvedl...**kdýž Thümmel doznal, že Morávek na Moravcovo přání s ním obnovil v létě 1940 spojení...byl po dohodě s Hlavním úřadem říšské bezpečnosti a centrálou abwehru a za dodržení všech bezpečnostních opatření, podniknut pokus zatknout Morávka jeho prostřednictvím.**

Thümmel byl proto 2.3.1942 přechodně propuštěn z vazby. Vrátil se zpět do svého bytu v ulici Marka Mauricia a jedinou změnou, kterou zaznamenal domácí pan Boswart bylo, že v jeho bytě v předsíni přespává na pohovce zaměstnanec gestapa.

V březnových dnech roku 42 se skutečně v domě pohybovalo trochu více německých úředníků než obvykle. A v přesně nedatovaném

období, zřejmě ještě před druhým zatčením, se udála ještě jedna neméně pozoruhodná událost stojící za zaznamenání.

Za panem Böswartem st. přišel Paul Thümmel, tenkrát ovšem ještě jako dr.Steinberg, s naléhavou prosbou. Požádal o uschování větší obálky bez bližšího vysvětlení proč. Uvedl jen, že se o něj začalo trochu zajímat gestapo a zda tuto službu pro něj pan Böswart může udělat. Po váhání a rodinné radě, přeci jen byl dr.Steinberg Němec a obava z gestapa byla na místě, pan Böswart společně se synem obálku uschovali. (byla vlepena pod schody na půdě a teprve v roce 1945 během předávání obálky čs. zprav.důstojníkům se pan Boswart dozvěděl její obsah. Tři cestovní pasy znějící na jméno Steinberg, Holm, Thümmel a hustě popsaný stoh průklepového papíru v němčině.)

Mezitím se Silver A opakovaně snažil navázat kontakt s škpt.Morávkem pomocí spojek a škpt.Morávek se stále marně pokoušel obnovit spojení s Londýnem pomocí radiostanice. Jak o tom svědčí dochované koncepty zpráv, mu navíc přibyla další starost. Zaopatřit nějaký vhodný úkryt pro Paula Thümmela, který již zcela nepochybně musel říci Morávkovi, že se o něj zajímá gestapo, ale zdaleka jej neinformoval, jak je situace pro něj vážná. A tak došlo k paradoxní situaci, kdy se role obou mužů výrazně obrátily.

Téma ohrožení Thümmela bylo jistě na pořadu dne několikrát. Marie Líkařová uvádí...**Franta se ztratil v lednu 42, Vojta a hoši nevěděli, zdali mu gestapo ne něco nepřišlo, ujednali se, že mu napíší dopis. (dopis byl napsán německy a měl být poslán po kurýru z Berlína, ale nakonec z něho sešlo) Franta se objevil a řekl Vojtovi, přijel sem dělat pořádek nějaký lotr z hlavního stanu. Přišli na to, že zprávy někdo prozrazuje přes Prahu. Franta říkal, že po něm jdou od doby, co se vrátil z Berlína ztratí-li se, aby věděli, že ho už tu není. Na**

Vojtovi žádal, aby ho na nějakou dobu schoval. Podle Marie Líkařové byl plán uschovat Thümmela a potom odjet na Hrádek u Nechanic k rodičům Líkařům...

Kontakt Silver A se škpt.Morávkem se zdařil v první polovině března a tak vysílačka SILVER A Libuše oznámila 14.3.1942 následující depeši...: **Na základě sobotní relace a pomocí Bočkové navázán osobní styk s OTOU, jehož depeše následují. Jsou šifrovány podle vzkazu dodaného po švédské ženě. Ota má stanici a chce volat v sobotu 14.3. Jeho volací značka BLZ, vaše BJB.**

Po tomto hlášení obdržel velitel výsadku Silver A kpt.Bartoš Ingrovo a Moravcovo poděkování za navázání kontaktu s domácí odbojovou organizací, ale i rozkaz, aby napomáhal škpt.Morávkovi a byl mu podle jeho pokynů k dispozici.

Londýn pochopitelně nejvíce zajímaly zprávy od Paula Thümmela. První depeše byla předána Bartošovou LIBUŠÍ 14.3. Obsahovala stručné hlášení a text o výrazném ohrožení Moravcova agenta RENÉ - EVA

...Výpovědi VLKA velmi otráslы pozicí RENÉ. Prosí o pokyn, kde se má hlásit v případě nutnosti útěku. Může do Švýcar nebo Turecka, je-li tam Marie, též vašim letounem. K ušetření rodiny represálií je nutno zinscenovat jeho únos. Kromě Marie nikoho nezastvěcujte, dole sedí zrádce, jehož prozrazení znamená konec našeho informátora. Jsem vázán slovem cti nesdělit jméno, dokud nesvolí. Nenaleznete-li způsob nenápadného zneškodnění tak, aby se vlk nažral a koza zůstala celá, sdělím jméno. RENÉ rozhodnut zůstat do krajnosti. Půjde, bude-li zle. Namáháme se spojením od prosince. Sdělte co jste zachytili. Zprávy RENÉ pošlu znovu. Bližší o nás sdělují poštou.

(text depeše hovoří o situaci Thümmela zcela jasně, potvrzuje i

výpověď Marie Líkařové o jeho ukrytí na dobu nezbytně nutnou a také nám napovídá něco o vztahu Thümmel - Morávek. „**Jsem vázán slovem cti**,...vojenská čest byla pro škpt.Morávka svatá, byl voják, důstojník - poslouchal rozkazy, zřejmě nikdy o důvěryhodnosti agenta Thümmela nepochyboval. Nebylo také proč, vždyť byl doporučen a vše bylo posvěceno plk.Moravcem přímo z Londýna. Udělal vše pro to, aby jej zachránil a splnil rozkaz. Věta...**dole sedí zrádce** se týká konfidenta pražského abwehru Antona Kratschmera, nasazeného na klíčové kurýrní spoje v Bělehradě a na Slovensku.

...Bližší o nás sdělím poštou...Morávek ve své neutuchající energii měl v plánu nejpravděpodobněji další kurýrní spojení Protektorát - Londýn.

Vycházíme-li ze situace, že Paul Thümmel doznal svou spoluprací s československým odbojem nad rámec svých povinností a byl pouze přechodně propuštěn z vazby za účelem jeho prostřednictvím dopadnout škpt. Morávka, jistě si dokázal spočítat, co by následovalo. Samozřejmě zde můžeme spekulovat, z které strany padl návrh na dopadnutí škpt.Morávka prostřednictvím Thümmela. Vzhledem k dalším událostem a dočasnému propuštění Thümmela z vazby, je odpověď více než jasná.

Jak mohl tenkrát uvažovat Paul Thümmel? Vydá-li Morávka, vrátí se zpět do vazby, proběhne další vyšetřování, bude odsouzen za zemězradu a za jeho skutky jej čeká jen jediný trest. Morávka tedy potřeboval. Přesto musel ještě vykazovat nějakou činnost, aby ve své dvojí hře dokázal gestapu, že to s dopadením škpt.Morávka myslí vážně a důvěru si nepochybně zaslouží. A tak 19.3 došlo k zatčení škpt.Antonína Kukuly, který jako bývalý zpravodajský důstojník patřil mezi blízké Morávkovy spolupracovníky. Podle svědectví jeho manželky a vzkazu z vězení stalo se tak neopatrností VOJTY a provokací jistého gestapáka. Morávek prý

sdělil Kukulovo jméno příslušníku gestapa, kterého pokládal za svého důvěrníka. Tento důvěrník byl ve skutečnosti nebezpečný provokatér, který již dostal za mříže nejednoho odbojového pracovníka a byl prý před okupací důvěrníkem zpravodajského oddělení čs. hlavního štábu.

Důvěra se dá získat i když nejsou vyloženy všechny karty na stůl a stále se dá hrát na obě strany...

Ještě několik dní před zatčením škpt.Kukuly vznikla další Morávkova depeše z 14.3. a měla být snad úvodem k další, ještě vyšší fázi hry na obě strany...

Opět ve svém začátku obsahovala situační hlášení a zprávy od EVY i když jejich zpravodajská hodnota byla nízká a to z pochopitelných důvodů, protože Thümmel, již pod dohledem gestapa, nemohl disponovat žádnými převratnými zpravodajskými kontakty. Zarážející jsou věty, které Thümmel podsouvá čs. zpravodajské službě, aby tím neztratil svou důležitost a zaběhnutý přísun finančních prostředků ...

EVA žádá peníze k zajištění chotě. Nemám. Pomozte. (jednalo se minimálně o částku 100 000K, o kterou škpt.Morávek požádal v březnu kpt.Bartoše - SILVER A), **EVA může do Turecka a Švédska a půjde asi natrvalo k Abadiášovi,** (kódové označení pro Berlín) čímž by v očích čs.zpravodajské služby vlastně povýšil s tím, že je možnost zřídit kurýrní spojení mezi Morávkem a Thümmelem v jeho novém působišti.

Jsme toho názoru, že svou hru Thümmel rozehrál opravdu mistrně a snažil se ji za každou cenu dovést ke zdárnému konci.A právě v této poslední hře se role obou mužů obrátily a jediným prozatímním východiskem pro Paula Thümmela, za stávající situace byl škpt.Morávek a jeho spojka - důvěrník Václav Řehák a také plán jak se odpoutat od gestapa.

(pozn.aut. - Kontakt na Václava Řeháka, Josefa Líkaře a jejich manželky měl škpt.Morávek od pplk.Mašína. Oslovil je tři týdny po Mašínově zatčení nejprve dopisem a následně schůzkou a od toho dne se jejich osudy spojily až do konce)

Václav Řehák - FEŠÁK se prokazatelně musel znát osobně s Paulem Thümmelem. Na jejich společná setkání odkazuje výpověď paní Líkařové , několikrát byl na Bílé hoře v bytě Řeháků, ověřoval znamení o domluvených schůzkách na dveřích bytu Paula Thümmela a v případě Thümmelova odpoutání od gestapa, měl být na přechodnou dobu u Řeháků ubytován, než se situace uklidní. Také schůzka 21.3. na Prašném mostě měla proběhnout právě mezi těmito dvěma muži.

Na tomto místě bychom rádi doplnili některé detaily z kontaktů Thümmel - Morávek - Řehák.

V literatuře faktu se objevuje několikrát zmínka o znameních kreslených křídou na zeď domu (kolečko, křížek), která měla dát najevo v jakém stavu se uvedené místo - byt, dům, nachází (zda je čisté a bezpečné či naopak), nebo jako potvrzení předem domluveného kontaktu - schůzky.

Pokud si prohlédneme ulici Marka Mauricia (dnes U Třetí baterie) tak, jak vypadala v roce 1942, dojdeme k logickému úsudku, že žádné znamení na domě křídou či v jeho okolí nebylo reálné. A to z prostého důvodu. Jednalo se o samostatný objekt - vilu s předzahrádkou , naproti které stojí další vila. Prostředí vyloženě komorní, téměř každý náhodný chodec, který by případně něco psal na zeď domu, by byl hned nápadný. Zeptali jsme se na tuto skutečnost pana Boswarta mladšího. Kategoricky popřel, že by něco bylo na jejich domě či v okolí namalováno. Nikdy, jak uvedl, nic podobného neviděl. Musel by si toho prý každý všimnout. Asi po deseti minutách našeho společného

rozhovoru, který se již zabýval úplně jiným tématem, nám sdělil zajímavou skutečnost. Vzpomněl si, že na dveřním rámu vstupních dveří do Thümmelova bytu občas s otcem vidával nakreslené malé kolečko inkoustovou tužkou. Tenkrát si o tom mysleli své. Byt si vytipovali zloději a kolečko je znamením bytu, který se chystají vykrást. Možná, že škodě kontaktů Thümmel - Řehák - Morávek, toto kolečko několikrát smazali. Na základě této poznámky dojdeme k jednoznačnému závěru. Pokud chtěl Václav Řehák FEŠÁK zkontrolovat znamení, musel projít malou brankou, vyjít schody ke vchodovým dveřím a poté vystoupit ještě po několika schodech přímo ke vstupním dveřím do Thümmelova bytu. Branka, vstupní dveře tato cesta byla z důvodu více nájemníků v domě přístupná.

O způsobu schůzek a kontaktů škpt. Morávek - Thümmel bylo napsáno spousta. V naprosté většině je musel vyvolat Morávek, protože Thümmel nikdy nemohl vědět, kde se zrovna Morávek bude pohybovat. Zajímavé by bylo vědět, jakým způsobem ke kontaktům docházelo po prvním a druhém zatčení Thümmela. Vzhledem k radiodepeším, které se snažil škpt. Morávek odvyšlat, se spolu jistě setkali, nebo využili mrtvé schránky či přepážky. Thümmel také musel mít v tu dobu jistou důvěru gestapa, jinak by škpt. Morávka nemohl kontaktovat a to jak za účelem rozehrané hry s gestapem k jeho dopadení, tak i k realizaci plánu svého vlastního zmizení.

Každého logicky napadne, že by stačilo uvolnit Thümmela, poslat jej k mrtvé schránce se vzkazem, tu potom následně střežit a dostat se tak na Morávka. Nebo jen sledovat Thümmela během nuceného navázání kontaktu s Morávkem, o který se měl během dočasného propuštění na svobodu pokusit a tak vlákat Morávka do pastí.

Ani jedna z těchto variant se neuskutečnila, nebo o ní nikde není zmínka. Naopak Thümmel se

pokusil sám a bez vědomí gestapa kontaktovat V. Morávka.

Tato schůzka je některými historiky bagatelizována a uváděna jako výmysl nebo zpeřtení literatury faktu. Zpočátku jsme ji také nevěřili. Do té doby, než jsme měli možnost mluvit s panem Böswartem mladším. Ano Thümmel se pokusil o svůj vlastní kontakt na Morávka nejpravděpodobněji v noci z 19. na 20.3. a svou logiku by to mělo.

Thümmel některý den před 19.3. bez vědomí gestapa kontaktuje Morávka s tím, že situace je již neudržitelná a plán útěku - zmizení, musí být v nejbližší době realizován. Potřebuje k tomu peníze a schůzku s Morávkem, kde se domluví podrobnosti útěku, respektive jak bude zrealizován. (viz. Depeše a schůzka s kpt. Bartošem a Krupkou v Chotkových sadech, kde byly předány peníze) Morávek na to reaguje, a jelikož Thümmelovy možnosti jsou již značně omezené, vzkaz přenechává v mrtvé schránce. (nejpravděpodobnější verze, osobní schůzka Morávka s Thümmelem je vzhledem k faktu, že Morávek přebývá každou chvíli v jiném bytě, Thümmelův telefon může být odposloucháván, méně reálná).

Okno, kterým zmizel Thümmel v noci z 19-20.3.

Thümmel hraje dál svou hru o čas s gestapem, ale potřebuje stůj co stůj vyzvednout odpověď od Morávka tak, aby to nikdo nepovolaný neviděl. Proto nejpravděpodobněji v noci z 19. na 20.3. vylézá z okna (dveřmi nemůže, protože, před nimi je v předsíni Scharf, osobně jsme se přesvědčili, že to jde), vyzvedává si vzkaz, který upřesňuje schůzku 21.3.1942, (může obsahovat i upřesnění, že na schůzku přijde jen Řehák).

Thümmel teď ví, že klíčové datum schůzky je 21.3. Vrací se nazpět, ale stopy v čerstvě napadnutém sněhu jej z nočního výletu ráno prozrazují. 20.3. nastává kolem nich poprask, (potvrzeno p.Böswartem) Thümmel před komisařem Schultzem vše snad ještě zlehčuje, (údajně se s úsměvem přiznal k nočnímu výletu a schůzce s Morávkem), ovšem musí nějak odůvodnit svoje jednání. Zřejmě tím, že finguje schůzku s Morávkem. Na základě tohoto sdělení je obsazen byt jak Thümmela, tak protilehlý dům a Thümmel má jediný úkol. Přivést do svého bytu Morávka. Odchází tedy v nějaký čas na fingovanou schůzku s Morávkem, aby jej přivedl a vrací se zpět sám. Komisař Schultze již delší dobu ví, že s ním Thümmel nehraje jen fěr a nechává Thümmela ještě tentýž večer zatknout s obviněním, že nikdy neměl vážný úmysl napomáhat při dopadení Morávka.

Samozřejmě nás napadlo proč ověřovat domluvenou schůzku ještě znamením, když je předem domluvena a ještě k tomu na tak nebezpečném místě, jakým byl Thümmelův byt. Jediná možnost, která nás napadá je, že Thümmel zdaleka neřekl Morávkovi pravý stav věcí a jakým způsobem je ohrožen a sledován. Ztratil by tím zcela nepochybně důvěru, kterou v něj měl a zřejmě by jej Morávek již více nekontaktoval. Tím by také padla poslední šance na zmizení Thümmela z dosahu gestapa. Proto s největší pravděpodobností probíhala i poslední schůzka podle zaběhnutých pravidel, aby vše vypadalo tak jak má.

Kdyby snad předcházející řádky budily dojem, že svým rozsahem a podrobnostmi s událostmi na Prašném mostě nesouvisí, opak je pravdou....Každá z výše uvedených informací směřuje ve své podstatě k podvečerním hodinám 21.3.1942 na Prašném mostě.

Co by nastalo v případě, že by vše vyšlo si můžeme lehce domyslet. Řehák by předal peníze Thümmelovi, ten by se jistě pod nějakou

záminkou dostal z bytu nepozorovaně ven, (nebo by byl zinscenován únos, viz.radiodepeše), nějaký čas, než se vše uklidní, by pobýval u Líkařů nebo u Řeháků, jistě i v Náchodě a pak by se hledala další cesta, jak zaopatřit nejlepšího agenta plk.Moravce.

Že se tomu tak nestalo nám dává jasně najevo hlášení gestapa z 26.3.1942.

Dne 21.března 1942 velitelé SS z německé bezpečnostní policie prošetřili dosud známé tajné úkryty a přepážky bývalého štábního kapitána Morávka, vedoucího britsko-české špionážní skupiny a sabotážní organizace ilegálního českého odbojového hnutí, když se nepodařilo dostat se k Morávkovi pomocí prostředníka. Výslechem několika osob zatčených v těchto úkrytech bylo zjištěno, že dne 21.března 1942 k 19.hodině přijde Morávkův důvěrník do jednoho z parků na okraji Prahy. Několik úředníků obsadilo tento park krátce před 19.hodinou, aby dopadli Morávkova důvěrníka, a tak se dostali na stopu Morávkovi. Důvěrník byl zatčen asi v 19.10 hodin po překonání prudkého odporu, přičemž mu bylo znemožněno použít odjištěné pistole a zabráněno v pokusu o útěk. Při prvním výslechu zatčeného bylo zjištěno, že měl sjednat schůzku s dalším agentem ve 22.00 hodin téhož dne, protože Morávek se sám v 19.00 hodin nemohl dostavit. Asi v 19.15 hodin, když moji úředníci zatčeného již odváděli, objevil se z jedné postranní cesty nečekaně Morávek, spatřil svého zatčeného důvěrníka, zahájil palbu, která byla ihned opětována. Morávek byl zasažen do stehna a lýtko a snažil se odvléci.

V 19.19 hodin, když byl Morávek obklíčen a neměl už naději na útěk, zastřelil se, a to dříve než mohli moji úředníci k němu přiskočit. Za tuto krátkou dobu Morávek vypálil 50 ran, aniž by byl někdo zraněn. Sám byl zasažen 10 ranami. Při prohlídce byly u něho nalezeny dvě pistole ráže 9